

Год. I.

Юли 1892.

Брой IV.

Горънне на мъртви тѣла въ Христиански страни.

Общо-то предположение е, че горънне-то е оригиналниятъ способъ на расправяне съ мъртви тѣла между язически народи. Но искони учени па постъдно време съ доказали чрезъ исторически доказателства, че погребение-то е оригиналниятъ способъ. Види ся, че това може да ся докаже и отъ фактъ-тъ, че огънь-тъ не е билъ познатъ на човѣка отъ начало; и не е вѣроятно, че горънне-то на мъртви тѣла ся е въвело токо при въвеждане-то на употребление огънь-тъ. Вѣроятно е, тѣй също, че почитание-то къмъ мъртви-тѣ не би допускало горънне-то на тѣхни-тѣ тѣла, дѣто човѣци-тѣ не изгубили онова душевно благородство, което искърво ги отличавало. Даже и между Римляне-тѣ най-ранниятъ до сега изслѣдванъ обичай билъ погребение-то. И почти въ всѣкотъ народъ, дѣто ся е употребявало горънне-то религиозни причини могътъ да ся откриятъ. Прѣдъ видъ на този фактъ всеобщий-тъ обичай на погребение между Евреи-тѣ подъ Божие-то откровение, и присвоение-то му отъ Христианска-та Церква, става значителенъ. Ний иѣмаме заповѣдъ по този предмѣтъ въ Библията. Но едва ли може да има съмѣнѣние, че религиозни причини съ влизали въ обичай-тъ между Евреи-тѣ, както съ влизали и въ обичай-тъ на бальсомование-то между Египтяне-тѣ. Между ранни-тѣ Христиани често ся исказвало съжаление, дѣто не било възможно да ся направи погребение на изгорѣлъ-тъ на дръвшикъ-тѣ мъченикъ, освѣти въ видопизмѣнена форма. Отъ само-то начало, на всяка дѣда ся распространявало Христианство-то, то замѣнявало обичай-тъ на горънне съ погребение. Много Христиански обичаи съ били изгубени за да ся угоди на предрасудъци-тѣ на народи-тѣ доведени подъ влиянието Христово; но този обичай остана и незмѣненъ. Противоположнъ на Христиан-

ството съ емблеми на това, което тѣ считали невѣжество. Церква-та, дѣто предполагала че погребение-тѣ можело по лесно да ся въскреси отъ изторбено тѣло. Не може да ся откаже, че ранниятъ Христиани съ ся влияяли въ това отчасти отъ чувствование-то си. Но чувствование-то е често резултатъ отъ иистинкъ по-истински нежели какво да е заключение поститната чрезъ процеси на несенитиментална-та логика. Забѣлѣжителенъ фактъ е, че почти всичка-та сила па това движение за въвеждане горънне-то на мъртви тѣла ся нампра въ противохристианки-тѣ му привърженици. Хора, които отхвърлятъ Христианство-то, съ най-ревностни въ распространяване-то му. Наистина, тѣ казватъ че правятъ това не отъ противохристиански съобразения, но по здравословни и тѣмъ подобни причини. Но твърдѣ е съмнително да ли има по-добри здравословни причини за горънне-то отколкото за погребение-то. Единъ скорошнъ конгресъ отъ лѣкарите отъ всички части на свѣта, държалъ въ Берлинъ, следъ пай-внимателно разглеждане на този въпросъ отказалъ необходимостта за горънне-то на мъртви тѣла като здравословна мярка.

“Малко-то е достатъчно за тогова, който съ него ся радва на Божия-та вседостатъчностъ. Увѣрени сме, че божествената благость е изворъ толкоъ пъленъ, щото иѣма да остави Християнила да погине отъ иѣмание вода, ако той само иска да пие.”

Ний трѣбва да помнимъ въ наши-тѣ просби, че това, което човѣци-тѣ получаватъ отъ Бога, не Го прави въ нищо по-сиромахъ, и павѣрио това, което Богъ получава отъ човѣци-тѣ, не Го прави въ нищо по-богатъ. Божия-та благодать неможе да ся исчезни радостъ-та ни.”

Иванъ Хусъ.

Този Чешки реформаторъ и мъченикъ ся родилъ въ 1369 год. и билъ изгоренъ на дръвникъ-тъ въ 1415 год. — Не може да ся каже, че той проповядвалъ много на умствено-то богатство на свѣтъ-тъ; но огроменъ билъ нравственій-тъ капиталъ, който той му оставилъ. Видя ся, че негови-тъ родители били въ добро състояниe Чехи. Той ся училъ въ Пражский-тъ университетъ, гдѣто свѣршилъ въ 1393 год. Въ 1398 год. той билъ избранъ отъ Чешкий-тъ народъ испитователъ въ университета. Въ 1402 г. той занимавалъ длъжност-та на Университетски священикъ. Въ 1405 год. той заедно съ двама други учители билъ назначенъ да испита нѣкои прѣдполагаеми чудеса извѣршени близу при Виттенбергъ, която чудеса направили да ся посѣщава онай церква отъ всички части на Европа. Слѣдствие-то било, че всяко поклонение на онай церква отъ Чешко било запрѣтено подъ наказание на церковно отложчане. Хусъ тогаъ издалъ знаменитата си книшка въ която силно нападналъ лъжливи-тъ чудеса и церковно-то лакомство, и призовавалъ Християните да гледатъ повече на Христа въ Негово-то прѣбивающе Слово, нежели на тѣзи лъжливи знаменія.

Ний не ще слѣдваме Хуса въ всички-тъ му отошепия къмъ Пражский-тъ Университетъ, нито ще посочимъ какъ той ставалъ причина за основаніе-то на Лайпцигский-тъ Университетъ. Въ 1411 г. анатема-та на Римо-Католическа-та Церква ся прописала противъ Хуса като непокорецъ сянъ на Церква-та. Той елѣдалъ да ся предъдржа о учения-та на знаменитий-тъ Английски реформаторъ, Виклифа. Щѣлий-тъ градъ, който го защищавалъ, билъ подложенъ подъ церковно запрѣщение (Това значило, че други Католишки градове не можали да иматъ никакви сношения съ него).

Прѣзъ 1413 год. вселенски съборъ билъ свиканъ въ г. Констанцъ. Щѣль-та оригинално била да ся прѣобразуватъ глава-та и членове-тѣ на Церква-та; но по причина на Хуса, Чешки-тъ работи въсприели видно място и трѣбвало да ся рѣшатъ първо. Съборъ-тъ повикалъ Хуса да ся яви. Слѣдъ като наредилъ всички-тъ си частни работи, той тръгналъ отъ Чешко въ м. Октомврий 1414 год. На 3-и Ноемврий той пристигналъ въ г. Констанцъ и ся настанилъ въ кѫща-та, която ся още показва.

Прѣдъ Съборъ-тъ той отхвърлилъ учението-то за прѣщественіе-то и поддържалъ, че Христостъ е глава на Церква-та, а не Петъръ.

Съборъ-тъ обявилъ, „първо, Хусъ трѣбва смиренно да исповѣда, че е заблуденъ въ всички-тѣ приведени противъ него членове; второ, да ся обѣщае подъ клѣтва, че нито ще поддържа, нито ще ги учи въ бѫдѫще, и трето, публично да ся откаже отъ тѣхъ.“ Като непрѣдъ това, той билъ осъденъ на

изгорение Юлий 6-й 1415 год. За добра честь минали съ вече дни-тѣ, когато съ били тѣ осажданія человѣци за дѣто съ поддържало учения, които ся различавали отъ онѣзи на Държавна-та Церква.

На първо място Иисусъ

Когато Учитъмъ Кярей великий-тъ Баптистки миссионеръ, четео възбудителна проповѣдъ въ 1792 год. дала начинателниятъ потикъ на миссионерско-то движение, билъ на умирание, Г-нъ Дѣффъ, който иматъ почти равна слава съ него, го посѣтилъ за да ся разговори съ него. Къмъ край-тъ на свидѣнието Кярей казалъ тържественно: „Г-нъ Дѣффъ, вий сте говорили за Д-ръ Кярей. Когато азъ заминя, нѣ казвайте нищо за Д-ръ Кярей; говорѣте само за Д-ръ Кярейвъ-тъ Спасителъ.“

Поставяйте Иисуса на първо място. Когато сме най-жарко заняти въ Негово-то служение, възможно е себелюбие-то несъзнателно да похити видно-то място, което принадлежи само Нему. Ученици-тъ Христови сторихъ това, когато чрѣзъмърно ся трижахъ за първи мяста въ Христово-то царство. Тѣ направихъ царство-то срѣдство къмъ една цѣлъ, която цѣлъ бѣше въздиганіе-то на себе си. Иисусъ постави малко дѣле прѣдъ тѣхъ за примѣръ на простодушните и смирените. Не ся ли нуждаятъ и мнозина отъ Негови-тъ раби отъ този урокъ? Иматъ нужда тѣзи, които искатъ да служатъ само, когато тѣ избератъ място-то и начинъ-тъ на служение-то. Да правимъ всякога най-добро-то шо можемъ, да работимъ тѣй усърдно въ непрѣбъстно положение, както прѣдъ удобрително-то присъствието на множество-то, да желаемъ да ся прослави нашиятъ спасителъ въ място самитъ настъ—това значи да поставяме Иисуса на първо място. Сѫщи-тѣ тѣзи себелюбиви апостоли станахъ по-послѣ прихѣри за смиреніе. При вратата на храмъ-тъ, нарѣчени красни, тѣ сторихъ чудо и исцѣлихъ хромий-тъ. Веднага Петъръ и Иисусъ станахъ центръ на едно зачудено множество; но когато тѣ погледнахъ на множеството и чухъ да ги хвалятъ, Петъръ извикълъ: „що ся взирате въ настъ, като че отъ своя сила или благочестие сме сторили тогози да ходи? Богъ на отци-тѣ наши прослави Сина своего Иисуса, и чрѣзъ вѣра-та въ Негово-то име, Негово-то име го укрѣпи.“

Человѣкъ, който работи за Бога приема заплата-та си отъ напрѣдъ.

Божественно-то утѣшение е толкова скъпоцѣнно, че то не приема да има другъ скъперникъ въ сърдца-та ни.

Иванъ Хускъ прѣдъ Констанцій Съборъ.

НАЙ-ГОЛЪМНА ОПАСНОСТ.

Единъ настъпъ, като приготвявалъ проповѣдъта си за въ Св. Недѣля, попиталъ ся една вечеръ, коя е най-голъмна опасност, противъ която той трбъва да прѣдупреждава слушатели-тѣ сп. Като въспашъ съ тази мысль въ ума си, той сънувалъ, че видѣлъ единъ ангелъ, който го повикалъ и му казалъ: сла да видишъ коя е най-голъмна опасност, на която сѫ изложени твои-тѣ братия.

Ангелъ-тъ го завелъ на едно място, дѣто били събрани нѣколко зли духове, които разисквали върху най-добро-то срѣдство за увлечане въ погибель на народъ-тъ отъ оная страна.

“Мое-то мнѣніе е,” казалъ единъ, “че е достатъчно за наша-та цѣлъ да убѣдимъ человѣци-тѣ, че нѣма Богъ.”

“Не,” отговорилъ прѣдсѣдатель-тъ, “това би било губеніе врѣме напразно: много нѣща на свѣта говорятъ за Бога, и прогласяватъ Негово-то сѫществование. Сама-та природа е достатъчна да увѣри человѣци-тѣ въ това.”

“Тогазъ,” прѣбавилъ другъ, “да оставимъ хората да вѣрватъ, че има Богъ, но да ги докараме до тамъ, дѣто да не мислятъ за Него. Трбъба да ги убѣдимъ, че всичко свѣршва съ смърть-та; че нѣма сѫдъ; че шѣма нико чеbe нико пъкътъ; че дѣто падне дърво-то, тамъ си и остава.”

“Не,” възразява прѣдсѣдатель-тъ, “и това не е доволио. Въ человѣческо-то сърдце има единъ гласъ, който силно провъзгласява, че не е истина, че съсъ смърть-та ся свѣршило всичко; по че слѣдъ смърть-та има сѫдъ. Този гласъ говори даже и въ тѣзи, които искатъ да придуматъ себе си, че слѣдъ смърть-та нищо не остава.”

“Това е истина,” потвърдилъ третия. — “Като е тъй, нека кажемъ па свѣтъ-тѣ, че не ся свѣрни всичко съсъ смърть-та; че слѣдъ пея душа-та ще ся яви прѣдъ сѫловище-то Божие, и че отъ този върховенъ сѫдъ ще зависи, да ли душа-та ще ся наслаждава съ вѣчно блаженство, или ще ся осуди на вѣчна жажда; но нека прѣбавимъ едно нѣщо. Нека приложимъ, че вѣчна-та участъ на душа-та зависи отъ начинъ-тъ по който живѣе и ся обхожда человѣкъ тукъ, то есть, че може всякой съ своя-та добродѣтель и честностъ, съ добри-тѣ сп. дѣла да заслужи небе-то.”

“Ето нѣщо по-мѣдро,” казалъ прѣдсѣдатель-тъ. — “Това е навѣрно срѣдство, което ще сполучи съ мнозина, които ся задоволяватъ съ малко въ религия-та, и вѣрватъ, че чрезъ въздържание отъ най-голѣми-тѣ и скандалозни грѣхове, и съ струване нѣкакво си добро дѣло, тѣ сѫ съгласни съ Божий-тъ законъ и готови за вѣчностъ-та. Но то не може сполучи съ всички. Ще има въ ежностъ лица,

които ще ся постараатъ да послушатъ па гласъ-тѣ на съвѣсть-та си, не ще повѣрватъ че сѫ сторили доволио, и не ще бѫдатъ благодарни отъ себе си, и ще чувствуваатъ, че имъ липсва нѣщо за да бѫдатъ спасени и ще го търсиха.”

“Тогазъ ето какво прѣдлагамъ,” сключилъ четвъртий. “Трбъба да кажемъ на человѣци-тѣ, че наистина, има Богъ; че душа-та е безсмъртна; че слѣдъ смърть-та сѣдѣва сѫдъ-тѣ, отъ който зависи блаженство или вѣчно осуждане; че не може да ся придобие небе-то съ собственни сп. или съ добри дѣла. Да кажемъ даже и нѣщо по-вече: да признаямъ явио че единичко-то срѣдство за придобиване животъ вѣченъ е вѣра въ Иисуса Христа, и че само Той е пѣтъ-тѣ за достигане-то прощане на грѣховете. Да вѣзвѣставаме, съ една дума Евангелие-то тѣй вѣрно както апостоли-тѣ; само да прибавимъ една малка лъжа, и то тази: *Вий имате време: не бѣрзайте, всякога сте па врѣме....*”

“Браво!” извикалъ прѣдсѣдатель-тъ. “Това е, наистина, най-доброто срѣдство за да не оставимъ души-тѣ да ся обръщатъ къмъ Бога—да ги придумуваме да отлагатъ, всякога да отлагатъ обръщане-то сп.

Съ това събрание-то ся Раестурло.

Пастиръ-тъ като ся субудилъ, узналъ по този начинъ, коя е най-голъмна опасност противъ която трбъба да прѣдупрѣждава слушатели-тѣ сп.

Медицинско Въздържание въ Европа.

Допуша ся отъ всички мажне имѣющи високи занятия (профессии), че въ борба-та за спирание на пиянство-то, която до голѣма степенъ е запиравала най образованите-тѣ умове на Европейски-тѣ материки, твърдѣ малко ся е сторило за защита на практическо-то въздържание. Прѣобладающа-та идея, това ся утвърждава даже и между отлични доктори тамъ, е била, че увеличение-то на лудостъ-та и на други злини отъ пиянство-то е произлѣзо отъ по-тѣжки-тѣ алкохоли, и че чисти-тѣ непрѣправени спиртове, вина и бира сѫ въ ежностъ въздържателни пития. Че доктори-тѣ въ Европа сега сѫ почнали да промѣняватъ мнѣніе-то сп. по този въпросъ, ся доказва отъ това, че такива мажне като Проф. Форелт отъ Цюрихъ, Проф. Бунче, отъ Базелъ, и Д-ръ Вилхелмъ Бозе отъ Дрезденъ, сѫ основали и силно поддържатъ свѣршенно въздържание въ онзи градове.

Макей, знаменитий-тѣ миссионеринъ на Африка писалъ: “Оливатели-тѣ пития сѫ проклятия-та на Африка. Гдѣ, що и кого не проклинашъ тѣ?”

Голѣма-та нужда въ днешно врѣме е не за по-вече но за це-добрите Християни. “Който ище не земе даромъ вода-та на живота.”

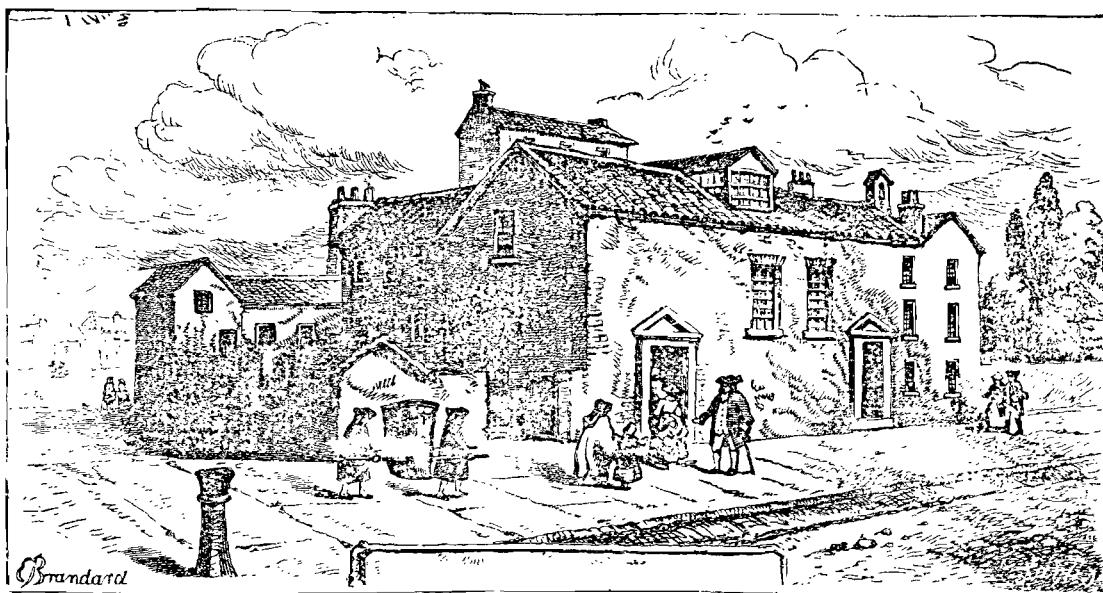
Иванъ Уеслей.

Здание-то което картина-та на тази страница показва е истицка картина за място-то дѣто великийтъ проповѣдникъ Уеслей, много често проповѣдавъ въ началото на процовѣдническо-то си поприще. Той билъ шистина живъ и вѣликъ проповѣдникъ и плодове-тѣ отъ негово-то проповѣдаване и отъ негово-то дѣло слѣдъ истинието на едно столѣтие, ся намиратъ въ всѣки материки и почти въ всяка страна.

Този човѣкъ билъ въздинатъ отъ Госиода въ едно време, когато религиозниятъ духъ билъ почти угасналъ въ Англия. Той водялъ ученически животъ двадесетъ години. Той билъ много ученъ мжъ, логикъ безъ съперникъ въ университетъ-тъ. Той принадлежалъ на непрекъснато прадѣдна линия Английски благородници. Никаква никака отъ наследствена свръска мѣжду него и работнически разрѣди, или Английски-тѣ седящи, не може да ся прослѣди. При все това този билъ човѣкъ-тъ, чито думи имаха да трогнатъ рудари и такачи, зидари и занаятчи и трудолюбиви работници въобщѣ, както не бѣхъ ги трогвали думи-тѣ на никакъ другъ човѣкъ прѣвъ минали-тѣ столѣтия. Той твърдѣ малко въображение употребавалъ. Спала-та, съ която той сграбявалъ и държалъ душн-тѣ на слушатели-тѣ си, била отчасти логическа и отчасти духовна. Вдъхновение-то й било просто вѣра и любовь — Християнска вѣра, Християнска любовь. Тѣзи които го слушали, правялъ ги да чувствуваатъ че тѣ не стоели лице съ лице съ него, но съ Божествений учителъ.

Че Г-нъ Уеслей избѣгвалъ отъ разярени-тѣ тѣпи, които често го нападали, е много забѣлѣтело. Звѣроподобни човѣкци, които сѫ ся вищали на него за да го убиятъ, сѫ ся смирявали предъ него и ся напущали грѣшиний-тѣ си животъ.

Главна-та причина на всичко това било певавиствъ-та на духовенство-то. Въ съвѣршенно-то имъ прѣнебрѣжение на духовния иѣща, тѣ буйно сѫ

Ливница-та, Лондонъ, дѣто проповѣдавъ Иванъ Уеслей.

противляли на всяко учение и на всякъ проповѣдникъ, който би открилъ тѣхни-тѣ несъвѣтности и би показалъ развалениетъ имъ животъ.

Безъ това религиозно съживление на миналото столѣтие на което Уеслей бѣ водителъ-тъ, може безошибочно да ся предскаже, че Англия не щѣше днесъ да стои на чело като единъ отъ най-мощни-тѣ народи.

“Като Дъждъ-тъ”

Като дъждъ-тъ ида къмъ край-тъ на единъ горѣщъ и прашенъ денъ, напомняваме си за думи-тѣ на пророка Осия: “ще дойде при настъ като дъждъ.” Както дъждъ-тъ дъхожда по Негова-та воля, а не по шѣкоя човѣческа сила, тъй и самъ Богъ дохожда при настъ, които чакаме за Него. Отъ собствената Негова благодать и любовь небе-то излива безусловно пай добри-тѣ си пѣща за свѣтъ-тъ. Намъ надлежи да премемъ всичко жарко, както земя-та попива дъждъ-тъ. Но ирѣди дъждъ-тъ да падне тъй благословено, облаци бѣха покрили сине-то небе, една страшна тъмнина ся виждаше да прокобява зло, вѣтрове-тѣ вѣлахъ силно, свѣткалица-та блѣцъше и грѣмотвица-та грѣмѣше. И не сѫ ли често въвеждатъ и Божии-тѣ посъщения отъ опитности, които ни напомняватъ за нещастия-тѣ вѣстителни на дъждъ-тъ? Негово-то идване сѫ особена помощъ за сърдца-та ни слѣдува слѣдъ скърбъ, испитъ и недоумѣние. Тѣзи смущения сѫ като гласове отъ пустиня-та, които викашъ; “Пригответвте идѣть-тъ Господенъ.” Както дъждъ-тъ иде кротко, на капки, не съ порой, тъй дохожда и Богъ.

Единъ Безвърникъ Посраменъ.

Единъ докторъ безвърникъ живущъ въ лържава-та Тенесий, Америка, ведътъ показваш единъ Методистки проповѣдникъ у дома си на обѣдъ. Жена-та на докторътъ била усърдна Христианка. Ако и да бътъ безвърникъ въ Християнска-та религия, докторътъ настърчаваш проповѣдванните на Евангелие-то, както казаша той, поради добро-то му нравствено влияние, което то имало върху човѣците. Проповѣдникътъ, като завелъ разговоръ съ докторътъ, посѣдниятъ казашъ: "Г-щъ Картрайтъ, знаж че сте човѣкъ разуменъ и здравомислящъ, и азъ мисля, че можа да ви докажа безъ всяко противорѣчие, че пъма такова нѣщо като експериментална религия, и че е се въображение и пъзама,"

"Търдѣ добре, докторе, опитайте ся."

"Е, добре," казашъ докторътъ, "не зависи ли всяко знание, било то човѣческо или божествено, отъ чувствено доказателство?"

"Зависи."

"Вѣра-та, човѣческа или божествена не зависи ли отъ имовѣрно доказателство?"

"Да, зависи."

"Добре," казашъ докторътъ, "сега азъ искамъ честни и ясни отговори на питания-та, които ще ви задамъ.

"Виждалъ ли си религия-та?"

"Не."

"Чувалъ ли си нѣкога религия-та?"

"Не."

"Вкусвалъ ли си нѣкога религия-та?"

"Не."

"Усъщадъ ли си пъкога религия-та?"

"Да, усъщадъ съмъ я."

"Добре," казашъ докторътъ съ видимо въсътържествуване, "азъ доказахъ вънъ отъ всяко съмнѣние, чрезъ четирма почетни свидѣтели, че религия-та не ся вижда, чува, мирише, и вкусва, и само единъ свидѣтель, именно чувствование-то, е свидѣтелствувадъ, че тя е експерименталенъ фактъ.

Протовѣдникътъ отговорилъ: "Докторе, склоненъ ли сте, ваши-тѣ принципи и ваша-та докторска практика да ся испита отъ сѫщи-тѣ свидѣтели които вий представихте, за оборване на религия-та."

"Склоненъ съмъ," отговорилъ докторътъ.

"Добре," казашъ тогавъ проповѣдникътъ.

"Виждалъ ли си нѣкога болка?"

"Не"

"Чувалъ ли си нѣкога болка?"

"Не"

"Вкусвалъ ли си нѣкога болка?"

"Не"

"Усъщадъ ли си пъкога болка?"

"Усъщадъ съмъ, рабира ся."

Лице-то на докторътъ показвашо смущение.

"Е, докторе, казаль проповѣдникътъ," при всичко че вий сте ватрупали щастие, чрезъ ваша-та способностъ да исцерявате болки, въ чевовѣческо-то тѣло, пакъ четирма честни свидѣтели сѫ свидѣтелствували, че нѣма, а само единъ единичъкъ свидѣтель е казаль, че има болка." Докторътъ ся умълчашъ, и скоро стѣдъ това той напусналъ безвѣрие-то. Той събрахъ роби-тѣ си и ги испратилъ свободни въ Либерия. Той станалъ поченъ и полезенъ членъ въ Христова-та Церква.

По Театра.

Д-ръ Теодоръ Кайлъръ, попитанъ какво иматъ за театрътъ, отговаря тъй въ единъ отъ Ню-Йоркски-тѣ вѣстници:

"Вий трѣбва да вземите театра както си е, а не както ви ся иска да бѫде. Той е едно завѣдение, което, ако посѣщавате редовно, ставате нравствено юговорни за него, колкото бихте станали отговорни, ако посѣщавате нѣкоя общественна библиотека или нѣкоя кръчма. Като заведение театрътъ по навикновение унизява жена-та, като я изважда на показъ съ мажки дрѣхи предъ едно ембосено събрание. Много често той я показва съ толкова малко дрѣхи, щото, ако да видѣхте сестра си въ такова състояние, вий бихте отвѣтили очи-тѣ си съ ужасяване. Но пакъ вий прѣдпринимате да плащате пари, щото сестри-тѣ на други хора да нарушаватъ женско-то благоприличие за ваше развлечение. Ако Иродиадица-та дѣщеря играе за да ви угоди, тогавъ вий сте отговорни за игранието, тъй за влиянието-то му върху тази която играе, както и върху ваше-то нравствено чувство. Вий не можете да избѣгните предъ Бога отъ ваша-та отговорност за театътъ, ако вий по навикновение го поддържате.

Друга опасностъ отъ театрътъ произохожда отъ умайване-то, което той причинява. Като виновайство-то, той става страсть. Хиляди младежи прахосватъ пари-тѣ и време-то си въ позорище-то. Други и по-чисти забавления ставатъ прости и блудки, Здрави удоволствия прѣставатъ да угодяватъ, тъй както тойзи, който пие ракия, не може да ся задоволи съ студена вода. Това не е развлечение, по възбуджение, и много опасенъ видъ възбуджение, което вий ще търсите, стѣдъ като ся поробите отъ омайване-то на театрътъ.

Има двѣ нѣща, които живи мажки и жени трѣбва да вършатъ — да приематъ отъ Бога и да раздаватъ на свои-тѣ близни.

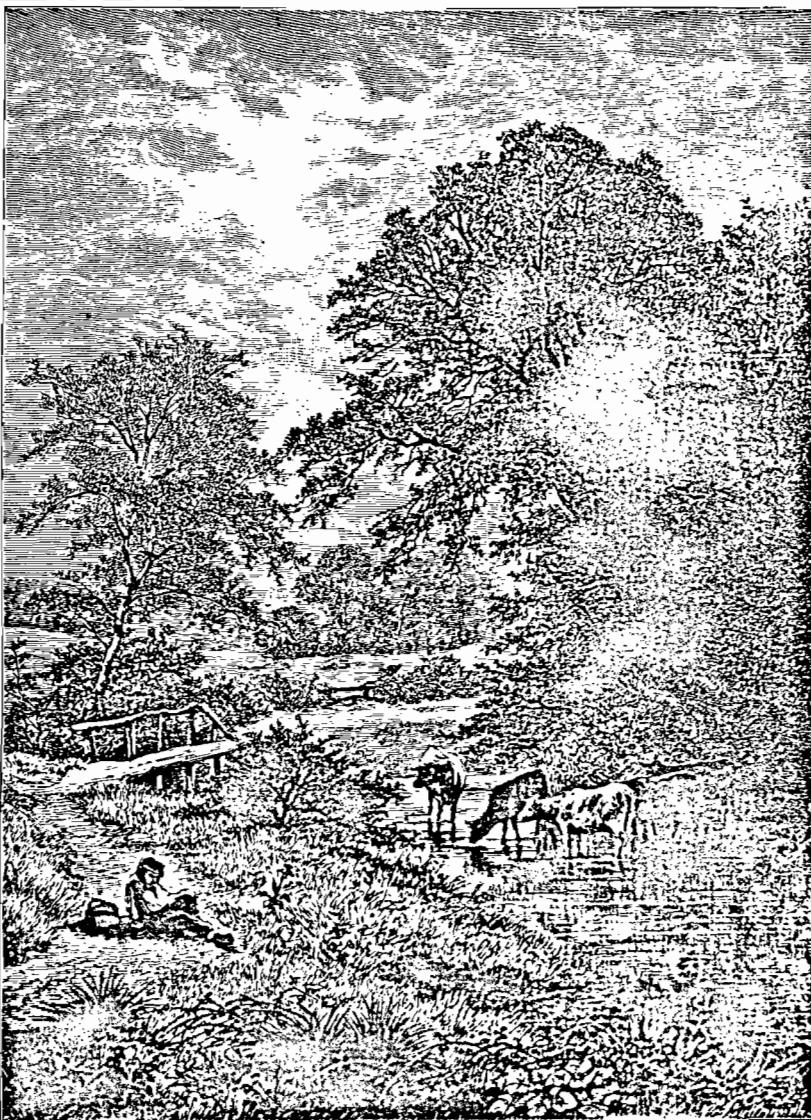
Трудъ и Почивка.

Има хора, които гледатъ на работата като на тежко нѣщо. Такива хора едва ли можемъ да очакваме, че ще извѣршатъ работа-та си добрѣ. Въ тойзи чевръсть и беспокоень свѣтъ, има хора, които сѫ нетърпѣливи и искатъ по-скоро да си извѣршатъ работа-та; но има и други па които работата не е товаръ; но които сѫ удоволствувать въ извѣршваніе-то ѝ. Ногледи-те на съ разни украсенія издѣлани-тѣ камъти на нѣкоя стара съборна церква, и виждате какъ въ това място той не успѣлъ да прокара мисль-та си, какъ тамъ въ онова място той надви-гъ мъжнотия-та. Человѣкъ-тѣ е умрѣлъ, но работа-та му остава.

Казали на единъ ваятель Атия-нинъ, че губилъ много време за гърбъ-тѣ на своя-та мраморна статуя; никой не щѣлъ да го види. „А,” казалъ той, “Богове-тѣ влиздатъ на всѣкаждѣ.” Това е истинска-та тайна на добра-та работа. “Не съ работе-ние само прѣдъ очи-тѣ имъ, както человѣкоугодници, но съ простота сърдечна бояще ся отъ Бога.”

Нѣкой си богатъ человѣкъ, който ходилъ на всѣкаждѣ и видѣлъ всичко и намѣрилъ всичко суета, една нопъ ся хвърлилъ въ рѣка-та. Приятели-тѣ му търсили тѣло-то му; но той въ сѫщностъ билъ отвлеченъ безопасно на долу по рѣка-та на отстъ-шний-тѣ брѣгъ. Когато дошелъ въ себе си, той ся рѣшилъ да ся опита да живѣе съвсѣмъ другъ животъ. Въ една далечна страна, непознатъ и безъ пари, той ся цѣнилъ като ратай на единъ чифликъ. По прѣдъ той никакъ не билъ работилъ, сега ималъ много работа. Животъ-тѣ му ся видѣлъ съвсѣмъ новъ и страненъ. Нови мисли, нови надѣжди, нови интереси, нови желанія ся породили въ него, и когато слѣдъ нѣколко години той ся завърналъ на по-прѣдишно-то си място, приятели-тѣ му никакъ не можли да го познаютъ. За него проклятие-то на живота не било работа-та, но нѣманіе-то работа.

Но състоянието на человѣческий-тѣ животъ не е сѣ работа. Богъ не ни дава сѣ работа, безъ почивка или награда. Никой трудъ въ Господа не ще ся намѣри де е битъ напраздно. Тѣзи които

Прѣкрасно Лѣтно Врѣме.

сѫ теглили тегота-та и пекъ-тѣ на денъ-тѣ, сѫ тѣзи, които трѣбва да ся наслаждаватъ на тихий-тѣ вечеръ. Исаакъ билъ трудолюбивъ работникъ; но той излизалъ вечеръ на поле-то да размишлява. Дано всякой отъ наши-тѣ читатели така да работи, щото най-постѣ да ся успокои и да ся радва на плодъ-тѣ отъ трудъ-тѣ си въ Бога.

Животъ по Океански-тѣ Вълни.

Когато жена-та извѣрши нѣкоя работа, тя не пада по-долу отъ способни-тѣ мѫжне. Рассказватъ, че една Ню-Йоркска вдовица притѣжавала една тѣсна ивица земя, отъ която ся нуждало Параличното Дружество Ицманъ, и разбира ся, тя искала много голѣма цѣна за него. Най-постѣ станало споразумѣніе. Жена-та склонила да извади акта за

земя-та си, ако Дружество-то отъ своя страна ся съгласи да позволи и на дъщери да пътуват безплатно до животъ съ пароходи-тъ на Дружество-то. Понеже била възтара, дружество-то склонило. Това било въ 1889 година. Отъ тогавъ госложа-та и дъщери-тъ ѝ живеятъ въ пароходи-тъ на дружество-то, и понеже тъзи пароходи не съпъватъ почти всички-тъ главни пристанища на свѣтъ, тя пътува дѣто иска.

“Задлъжнѣлъ Съмъ.”

Единъ човѣкъ, който събиралъ волни помощи съ листъ за подписки за една церква, която била много нуждна, разказва своя-та опитност какъ слѣдва:

“Първий-тъ човѣкъ при когото отидохъ, каза, че му е много жално, и че работи-тъ му били тѣй заплѣти, щото неможалъ да даде нищо по настоящемъ. Много му е жално, наистина, но човѣкъ задлъжнѣлъ като него, ималъ най-първа длъжност да испълни къмъ свои-тъ заемодавци.

“Той пушаше единъ скжпъ цигаръ и прѣди да излѣзъ отъ дюгень-тъ му, той куни отъ единъ ижтующъ продавачъ единъ чифтъ скжпи копчета за ржави отъ Скалисти-тъ Планини.

“Вторий-тъ човѣкъ, при когото отидохъ, бѣше писаръ въ едно банкерско заведение. Той прочете листъ-тъ внимателно, призна, че церква-та била много нуждна, но каза, че ималъ да дава за яденіето си, и имать и други дѣлгове и не виждалъ, какъ можалъ да даде нѣщо.

“Сѫщий-тъ денъ слѣдъ пладиѣ, като минуваха покрай мѣсто-то дѣто играяхъ игра-та base ball (бейсъ болъ, една Американска игра на топъ), азъ видѣхъ тойзи младъ момъкъ да плаща 2 лева и 50 стот. входъ и то видѣхъ да възлиза горѣ, дѣто ся продавахъ особенни мѣста за 1 левъ.

“Третий човѣкъ на когото поднесохъ листъ-тъ бѣше единъ земедѣлецъ, който живѣяше близу до единъ градъ. Той каза, че му е жално, че врѣмена-та били тежки, реколта-та не станала добре, ипотека-та на чифликъ-тъ му била тежъкъ товаръ, лихви-тъ на скоро щѣли да ся плащатъ, и той не виждалъ какъ можалъ да даде нѣщо за церква-та, при все че той призовавалъ, че градъ-тъ ся много нуждалятъ отъ нея.

“Една седмица слѣдъ това азъ видѣхъ сѫщия чифликция да влеза съ каруца въ града съ всичкото си семейство, и да отива на црквѣ-тъ слѣдъ пладиѣ, и да пърдявава най-малко 20 лева.

Болбия-та казва, ‘Не сѫдете да не бѫдете сѫдии,’ но тя казва сѫщо, ‘Отъ плодове-те имъ ще ги познайте.’ И азъ не можахъ да не мислѫ, че

диаволъ-тъ може да употребява много искусно старо-то извѣнение, ‘Задлъжвѣлъ съмъ,’ особено когато има себелюбивъ човѣкъ да му помога.”

Единъ Гласъ въ Тъмнина-та.

Рано прѣвъ Юний, минала-та година бѣше много тъмно, но азъ можахъ да видѣ въртяще-то ся свѣтило на скеля-та, която не бѣше много далечъ. Азъ нѣмахъ харта за г. Ардросанъ, но мѣсто-то ся виждаше на голѣма-та ми харта доволно ясно, за да мя направи да ся падѣш, че ще памѣрихъ мѣсто за хвърляние когва близо до града. Азъ плувахъ право за устие-то на пристанище-то, когато високъ, яснъ гласъ ся чу прѣвъ тъмнина-та.

“Хей! обѣрийте корабъ-тъ—вий ще ся блѣсните направо о една скала.”

Сега азъ не можахъ да видѣ никого; но гласъ-тъ ся виждаше да иде отъ мѣсто-то, дѣто стоеше въртяще-то ся свѣтило. Азъ имахъ два избора: можахъ отведнѣжъ да си помислѫ, че думи-тъ не сѫ истина а просто щега, или можахъ набѣрзо да рѣшѫ, че това е гласъ-тъ на нѣкой вѣренъ Шотландецъ пилотъ, които прѣдуправѣждава противъ истинска и ужасна опасностъ.

Мислите ли, че азъ рѣжждавахъ, “Понеже не можъ да видѣ тогозъ, който говори, заради това не трѣбва да го вѣрвамъ?” Никакъ не, азъ повѣрвахъ въ гласъ-тъ, и му ся повѣрихъ и постѫпихъ съгласно съ дадението отъ него съвѣтъ. Изведнѣжъ спуснахъ дѣржало-то на кормило-то толкова силно, щото корабътъ подскоки, че само за да възвиши на десна страна на друга-та минута, когато гласъ-тъ извика, „Излека: малко на десно.”

И тѣй като слѣдвахъ водителство-то на едно-го когото вѣрвахъ, но не можахъ да видѣ, стѣдъ нѣколко минути влѣзохъ безопасно въ пристанище-то. Слѣдъ малко азъ можахъ да видѣ водачъ-си; можахъ да му благодаря за наврѣменна-та му помощь, и нѣщо повече, можахъ да видѣ мрачна-та опасна скала, която ся бѣше испречила на путь-тъ ми.

Ний сме въ тъмнина, нѣ изъ тъмнина-та ся чува гласъ. Той дохожда по два начина: първо, чрѣзъ писменно-то слово Господне въ наша-та Библия; второ, чрѣзъ прямий-тъ гласъ на Прѣсвятай Духъ Божий въ наше-то сърдце и съвѣтъ. Колко безумни сѫ тѣзи, които, защото не могатъ да видѣтъ видимаго Бога и Спасителя, притезаватъ, че не вѣруватъ въ прѣдупрѣдителни-тъ извѣстия, които Той ни праща.

Индийский Факиръ.

Дума-та "факиръ" в Арабска и значи "бѣдень или сиромахъ." Факири-тѣ ся обичатъ на сиромаши, и по теория дѣржатъ ся по горѣ отъ нужда-та за домъ, имущество или пари. Нѣкои ся скитатъ отъ място на място или ходатъ на поклонение, други ся настаниватъ подъ нѣкое банияново дърво, или при нѣкой гробъ или нѣкое свѣтото място край брѣгътъ на нѣкоя рѣка, дѣто да могатъ да приематъ почитания-та и приношения-та на благочестиви-тѣ. Вий можете да ги видите по гори-тѣ далечъ отъ человѣческо жилище, мръсни, голи, покрити съ пепель и боя. Нѣкои отъ тѣхъ сж несъмѣнно искрени; но безпрѣкословно голѣмо-то болшинство сж лъжици и лицемѣри. Обикновенно тѣ не си рѣжатъ косми-тѣ, които ся навиватъ на сржника отзадъ на гърбъ-ть и ся забождатъ съ дървена карфица. Нѣкои ся вдаватъ на пай-удивителни изявления на тѣрцеливость и себемжчителство. Единъ, напримѣръ, привързва една дѣлга тояга на тѣло-то си, и завързва на нея ржка-та си да стои на горѣ и търпи болка-та, дѣто ржка-та му ся вдѣрви и не може да ся свали. Нѣкои оставатъ да имъ ся исправятъ и двѣ-тѣ ржци осемнадесетъ палца надъ глава-та, следъ като ся свалятъ пржки-тѣ. Нѣкои си сключватъ ржка-та и ях дѣржатъ тѣй, дѣто нокти-тѣ имъ излѣзватъ отъ друга-та страна. Нѣкои стоятъ нѣколко години на единъ кракъ; други никога не лѣгатъ, но ся поднѣратъ или съ тоеги или съ вжжа подъ мигца-та, а крака-та между това ся ужасно искривяватъ или ся покриватъ отъ рани. Пробождане езикъ-ть съ остро копие ся практикува; тѣй сѫщо и прѣкарване въ гърбъ-ть на остри куки доволно дѣлбоко да може да ся издигне человѣкъ. Въ това положение себемжчитель-ть ся издига тридесетъ или четиредесетъ крака на въздухъ-ть и ся людѣе.

Нѣкои лѣжатъ нѣколко години на лѣгла съ желѣзни бодли и си четятъ Шастери-тѣ (священни-тѣ книги) и прѣвърватъ броеници-тѣ си. Мнозина доброволно ся хвърлятъ подъ колела-та на Югернота. Има хилади отъ тѣзи факири които сж просто скитающи ся вагабонти. Тѣзи клѣтници си налагатъ наказание, което никое цивилизовано правителство не би посмѣяло да наложи на най-лоши-тѣ си прѣстънинци.

Помислте за Небесни Богъ, може ли Той да ся радва на такава религия, какквато е религия-та на тѣзи факири?

Готовностъ за Служба.

Нѣкои человѣци сж естествено бѣрви, рѣшители, хора, които пзвѣршватъ велики дѣла, не

просто защото сж по надарени отъ други, но защото тѣ пабързо захващатъ едно прѣдприятие и го свързватъ, дѣто други още разминаватъ. Но това качество, което нѣкой притѣжаватъ естествено, други го придобиватъ чрѣзъ съставени отъ добри мотиви навици; и такива навици всякой Христианинъ трѣба да осъществи—мотиви за любяща признательность, за вѣрността на приятни-тѣ поведителъ на наши-тѣ спаси. Едно вѣрховно намѣрение да угоди човѣкъ на Христа става подбуждение, което пакарва и пай-мудрий-тѣ да стане бѣръз въ служба-та сп.

Има единъ примѣръ въ бѣръзо-то служение, което го прави двойно приятно и на служители-тѣ и на служими-тѣ. Готовностъ-та на Павла за всяка работа е най-хубава характеристика на живота му. "Готовъ съмъ" е отговоръ-ть му, било за да проповѣдва въ Римъ или да умре, ако е нуждно. Когато той билъ призванъ отъ Христа, той не ся съвѣщашъ съ плътъ и кръвь. На драго сърдце той билъ иждивиленъ и би ся иждивиленъ за Церква-та, безъ да гледа да ли ся опѣнява служба-та му отъ братя-та или не. Нѣмаме ли и ний голѣма нужда отъ по-голѣма прѣданностъ къмъ Бога и по-усърдно служение за Него? Въ важно-то дѣло на редовно-то участвуване въ благодатни-тѣ срѣдства, такава готовностъ отъ страна на всички Христиани би била иелскано полезна за тѣхъ. Тя би била блаженна тѣй сѫщо и въ отговоръ на всякъ зовъ за Христианска работа. Брѣмѧто на пастири и Недѣлио-училищни надзиратели дохожда до голѣмъ размѣръ отъ липсване на драговолно съдѣйствие отъ други. Отъ друга страна има вдъхновение въ примѣръ-ть за радостно съобщение въ служение. Колебающи-тѣ ся и обезсърдчени-тѣ ся ободряватъ отъ чевръсто-то водителство на другого.

Единъ Истински Рицарь.

Когато Генералъ Грантъ билъ Прѣдсѣдателъ на Съединени-тѣ Дѣржави на Америка, той билъ веднѣкъ наѣгости у Г-нъ Маршала Джузелъ въ г. Хартфордъ. На единъ официаленъ приемъ даденъ нему отъ Губернаторъ-ть, дѣто ся сбрали всички отлични мажи на Дѣржава-та, едно просто съ плайвасъ написано писмо въ простъ пликъ и подписано отъ жена, му ся подало отъ единъ младъ момъкъ, комуто ся видѣло мал смѣшино "една жена въ дриши" да мисли, че може да ся види съ Прѣдсѣдателя въ такова врѣме. "Не сяbezпокойте за нея; азъ ѝ пратихъ да си отиде—казахъ ѝ, че не сте дошли тукъ да Ви смушаватъ," казаъ момъкъ-ть на Генералъ Гранта.

Отговоръ-ть на Прѣдсѣдателъ-ть много очудилъ момъкъ-ть. "Гдѣ е жена-та: гдѣ можа да ѝ намѣри?"

попиталъ той, като излезъ бързо изъ стая-та. Писмо-то, което той държалъ въ ръка-та, си написано просто съ плавасть (моливъ), имало жалко съдържание; то гласѣло тъй: "Мой-тъ синъ ся би въ ванша-та войска, и биде убитъ отъ крушуми-тъ на бунтовници-тъ, когато ся сражавашъ за васъ. Прѣдъ той да умрѣ, писа ми писмо, въ което ми казваще колко благороденъ сте, и прибавяше че вий ще ся погрижите за майка му. Азъ съмъ бѣдна, и не съмъ имала пари или влияние да заинтересувамъ нѣкого въ себе си за да добијк пенсия. Драгий Генерале, моля ви ся, помогнѣте ми заради умрѣлий-тъ ми синъ."

Печално ся отвѣрнала жена-та отъ къща-та, като изгубила и постѣдната си надежда. Единъ слуга ѝ посочилъ на Прѣдсѣдателя Гранта, като тя вървѣла полека нагорѣ по улица-та. Старий-тъ войникъ ѝ пристигналъ скоро. Тя плачала, и обѣрнала къмъ него нажалено лице, като той ѝ спрѣть и ся исправилъ гологлавъ прѣдъ нея на мѣсечина-та. Нѣколко думи, които ѝ отправилъ великий-тъ благодушенъ человѣкъ обѣрнали сълзи-тъ ѝ въ радост. Пенсия-та, която до тогазъ не ѝ давали, ѝ ся давала редовно, и постѣдни-тъ си дни тя прѣминала охолно.

Тукъ е билъ истински человѣкъ, когото почети-тъ на свѣтъ-тъ не можатъ да развалятъ. Не е чудно, че цѣлий-тъ свѣтъ е скърбиль, когато биль отнеме прѣди врѣме-то си.

Съпруга-та.

Не е истинска съпруга онази, която не поддържа мѫжа си въ деън-тъ на злощастие; която, когато голѣмото намръщование на свѣтъ-тъ истудява сърдце-то отъ мѫка, не е неговъ ангелъ хранителъ, който става по-свѣтъ и по-хубавъ колкото повече злощастие-то ся натрупва. Тогазъ е врѣме-то за испитване нейна-та кротость, тогазъ е врѣме-то да ся испита да ли сладостъ-та на нейний-тъ нравъ свѣти само съ приврѣменна свѣтлина или като постоянниятъ блѣскъ на зорница-та, тя сляе тъй свѣтло и подъ облаци-тъ? Има ли тя тогазъ усмивки тъй очерователни? Казва ли тя, че скърбъ-та не може да ся докосне до наша-та чистота, и не трѣбва да угасва наша-та любовъ? Старае ли ся тя съ малки честити изнамѣрвания да подигне отъ чувствителниятъ му духъ брѣме-то на мисъл-та?

Има съпруги — ей има сѫщество — които, когато настанхтъ мрачни часове, вдаватъ ся на обезсърдечния и мърмреня, като прибаватъ по тозъ начинъ на вънкашниятъ грижи изижчителниятъ спени на домашна распра; като че може всичко-то мѫмрение на този свѣтъ да направи единъ косьмъ черъ

или бѣлъ, или да промѣни стацало-то. Такива не знаектъ, че наша-та тѣмница е свѣтлина-та на небето; наши-тѣ испити не сѫ освѣти стѫпала въ златна стълба, но която ако възѣземъ право, ний ще можемъ най-послѣ да достигнемъ до онай вѣчна свѣтлина, и да ся радваме за всегда въ нейна-та пълнота и хубостъ.

"Това ли е всичко?" И кротко-то лице на съпруга-та свѣтнало отъ радост. Мѫжъ-тъ ѝ достигналъ до самий-тъ край на прощасть-та; всички-тѣ му земни притѣжания отишли, и той ся страхувалъ да ѝ извѣсти да не би да ѹ паскърби, защото до тогазъ той най-нежно промишлзвалъ за всички-тѣ ѝ нужди. "Но" казва хубава-та повѣсть на Американскиятъ списателъ Жрвинга, "единъ приятель го съвѣтвалъ да не дава сънъ на очи-тѣ си нито дремане на клепачи-тѣ си, додѣто не ѹ открие всичко-то си жалко състояние.

"И този билъ нейний-тъ отговоръ, съ усмивката на единъ ангелъ — 'Това ли е всичко?' Азъ ся страхувахъ отъ скрѣбъ-та ти да не би да е по-лошо. Нека ся зематъ онѣзи хубави нѣща — всичка-та тазъ блѣскавостъ, нека отиде; не мя е грижа за нея — азъ само ся грижа за любовъ-та и довѣрие-то на мѫжа си. Ти ще забравишъ въ моя-та любовъ, че си билъ въ благodenstвие — само люби мя още и азъ ще ти помогнѫ да търпишъ весело тѣзи малки несполуки'."

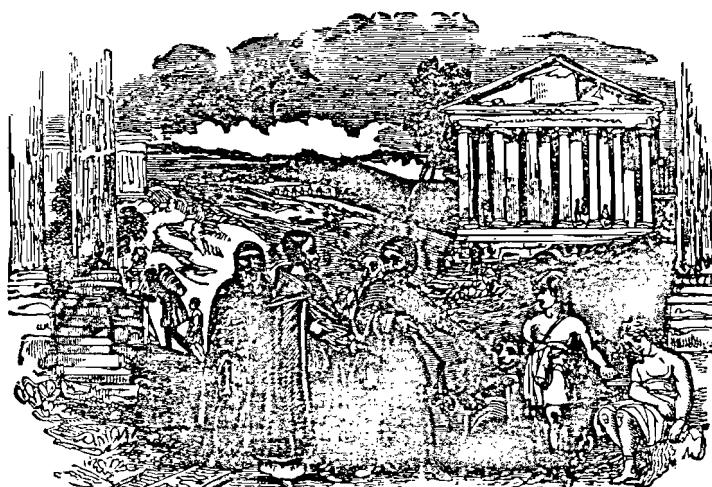
Още да ѩ люби. Такава жена трѣбва мѫжъ-тъ да ѩ почита, ей, и да ѩ уподобява на сами-тѣ ангели, защото такава жена е живо откровение на небе-то.

Чуждестранний Печать за Г-нъ Стамбулова.

Слѣдующий-тъ параграфъ, който заемаме отъ единъ Канадийски вѣстникъ, показва какво мислятъ образованите-тѣ хора въ далечни страни за наши-тѣ работи, и за това му даваме място въ наший-тѣ вѣстникъ.

"Премиеръ- Министъ Стамбуловъ е спечелилъ добра побѣда за България, като накаралъ Турското правителство да осъди убийци-тѣ на Д-ръ Вълковича, Българскиятъ агентъ въ Цариградъ. Колко трайна ще бѫде побѣда-та остава да ся види. Тя е важна, обаче, като знакъ отъ една страна за това, че Русия и Порта-та сѫ дошли да осѫществятъ, че България си има свое мнѣніе, и не ся страхува да го искаже; и отъ друга, че България-тѣ ся утвѣрдяватъ повече и повече въ способность-та си да ся управяватъ сами."

За Млади-тъ.

Григорий Великий и Англи-тъ.

Първи-тъ Римо-Католически мисионери били испратени въ Англия отъ Папа Григорий Великий въ край-тъ на VI столѣтие. Рассказватъ, че Папа Григорий, когато билъ още диаконъ, ся заинтересувалъ въ Англи-тъ или Англичани-тъ по следующий начинъ. Единъ денъ като излизалъ на Римский-тъ пазаръ, той заблѣзъзалъ красни-тъ лица и златожълти-тъ коси на нѣколко млади момчета, които стоели вързани и биде изложени за проданъ като роби. "Отъ коя страна сж тѣзи роби?" щоциталъ той господари-тъ имъ. "Тъ сж Англи, Англичани;" отговорили робостежатели-тъ. Състрадание-то на диаконъ-тъ ся искасало въ поетически хуморъ. "Не Англи, но ангели," казалъ той, "съ такива лица подобни на ангелски." "Отъ кое място сж тѣ?" "Тѣ сх," отговорили роботърговци-тъ, "отъ Деира." "De ira (Отъ гнѣвъ) казадъ дияконъ-тъ, "ей, истрѣгнати отъ Божий-тъ гнѣвъ, и повикани за Христова-та милост!" "А какъ ся нарича царь-тъ имъ?" "Ела" му казали, и Григорий схванжълъ тази дума като доброзначуща дума. "Аллелуя ще ся пѣ тамъ" извикаль той, и си заминалъ като мислилъ какъ ще можтъ да ся докаратъ тѣзи ангелски лица да пѣятъ аллелуя Богу. Минали сж нѣколко години и дияконъ-тъ станалъ Епископъ Римский. Той ся въсползвувалъ отъ първий-тъ случай и пратилъ въ 597 година монаха Августина съ една чета мисионери да проповѣдва Евангелие-то на Англи-тъ или Англичани-тъ.

Дѣца-та въ Индия.

На момчета не гледатъ съ доброоко въ Индийский-тъ домъ. Попитайте баща-та, който пма

шестъ момчета и четири момичета, колко дѣца има, и той ще ви отговори, шестъ: момичетата не струватъ да ся броятъ. Когато ся роди момиче, учтивий-тъ съсъдъ посѣщава приятеля си за да му искаже съчувствие-то си за злочастие-то. Въ Европа и Америка момчета и момичета ся раждатъ въ почти еднаква съразмѣрност. Така може да бѫде и въ Индия; по статистики-тъ те показватъ това де е тъй. Въ едно пѣтъме сърамѣрност-та на момчета къмъ момичета била както 118 къмъ 16; въ друго 240 къмъ 98, въ друго 131 къмъ 61, въ друго 39 къмъ 7. Само едно момиче отъ три ся избавяло живо. Въобщѣ майка-та бива убийца на свое-то дѣте. Тя туря на гжрди-тъ си афионъ, който, като вдига дѣте-то заедно съ мяко-то, умира. И по другъ начинъ ги троватъ, удавяте удушватъ или ги оставатъ въ гората да умрятъ.

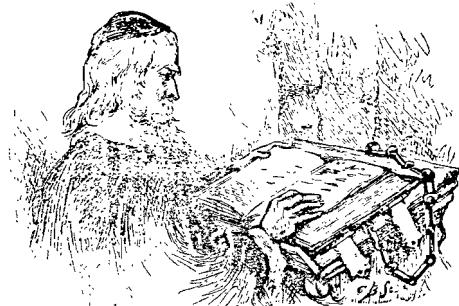
Понѣкогашъ майка-та обѣщава на идола си първородно-то си. На три или четири години "обрѣчено-то дѣте" ся хвърля на нѣкой тлѣстъ крокодилъ, и майка-та стои и гледа какъ ся раскъсва дѣте-то между челюсти-тъ на чудорище-то. Болно дѣте ся туря въ единъ панеръ и ся издига на едно дърво въ гора-та. Слѣдъ три четири дена, ако орли-тъ не сж го изѣли и болестъ-ть му ся види да е прѣмиала, пакъ го запасялъ у дома. При все че закони-тъ, които управляватъ Индия сж много строги противъ тѣзи цѣщица, пакъ още ся практикува убийство-то на дѣца момичета, защото Хиндуси-тъ усъщатъ, че не можтъ приготви потрѣбна-та прики, а да остане момиче неоженено ся счита позоръ.

Щомъ стигне момиче-то петий-тъ си рожденъ денъ, родители-тъ ся загрижватъ за оженяване-то му. Тѣ би ся считали опозорени, ако момиче-то навърши дванадесета-та си година бѣзъ да ся сгоди.

Дѣвица-та ся наставлява да ся покланя на божове-тъ да й даджътъ добръ мжжъ. Докато тя ся моли баща-та и майка-та нареджатъ работа-та. Брахминъ спорѣдъ законъ-тъ трѣбва да ся жени за дѣвица, която да има една третя отъ негова-та възрастъ. Ако умре момиче-то слѣдъ сгодяване-то имъ, но прѣди вѣнчане-то, момиче-то ся счита вдовица, и никога вече не може да ся ожени, а прѣди запрѣщане-то на Английский-тъ законъ момиче-то често било изгаряно съ мъртво-то тѣло на момиче-то, което щѣло да бѫде нейнъ мжжъ.

Жена нѣма другъ Богъ на земя-та освенъ мжжа. Билъ той старъ, болавъ, развратенъ или пияница, тя пакъ трѣбва да гледа на него като богъ. Ако той ся смѣе, и тя трѣбва да ся смѣе; ако той плаче, и тя трѣбва да плаче, ако той пѣе, тя трѣбва да ся вѣсхливава.

Жени-тъ въ Европа съ по-благоприятствани. Тъ тръбва да съ благодарни и да любятъ Христо, отъ чието учение пропоходжатъ всички-тъ имъ благословения.

Калутери.

Първий-тъ примъръ за монашески или калутерски животъ ся датъ отъ Павла Тивянини: но първий-тъ мънастиръ е билъ въ ежностъ учреденъ отъ Св. Антоний прѣдъ 1526 година. На скоро слѣдъ това Египетски-тъ пустилъ ся начълници съ отшелници, които скудно ся храняли отъ пустинята.

Калутери-тъ съ свой-тъ прѣсъдателъ или управителъ, парѣчъ игуменъ, живѣятъ въ мънастиръ и прѣкарватъ врѣме-то сп. въ молитва и работа. Най-голямий-тъ отъ първоосновани-тъ мънастири билъ Табешанский-тъ, на единъ островъ въ рѣка-та Нилъ.

За да обѣрие тѣзи заведения въ семинарии за научни изслѣдования и за въснатаие, Василий Великий и други знаменити Епископи зели мънастри-тъ подъ своя особенна гръзка.

Около второ-то столѣтие нѣкогъ благочестиви дѣви ся отрѣкли отъ женитба за да ся посвѣтятъ на Бога. Св. Антоний бѣше имъ датъ примъръ за основание на женски мънастиръ, като оставилъ на сестра си въ Конша, Египетъ, едно заведение за приеманне такива дѣви. Слѣдъ това врѣме число-то имъ ся разпространило на много място.

Щъркели.

Щъркелъ-тъ е добре познатъ на всяко момче и момиче въ България; но това не ще имъ непречи да опѣнжатъ стѣдъюща-та интересна новѣть:

Притѣжателъ-тъ на една къща близу до Берлинъ намѣрилъ само едно яйце въ гнѣздо-то на два щъркела; гнѣздо-то било направено на кумпинъ-тъ. Той зелъ яйце-то и на негово-то място турилъ едно яйце отъ гъска, което съ врѣме ся излупилъ и дало гъже въсъто очаквано-то щъркелче. Мужка-та птица ся много растревожила отъ това събитие, и най-нестѣ отплѣти. Женска-та, обаче, сп. останала на

гнѣздо-то и стѣдвало да ся грижи за гъже-то, като да било щъркелче. На зарань-та на четвъртий день мужка-та птица ся пакъ явila, придвижена отъ 500 щъркела, които държали събрание въ една близна нива. Казва ни съ, че въ това събрание говорили нѣкогъ говорители; всякой отъ оратори-тъ ся исправялъ на сѫщо-то място прѣди да почне слово-то си. Тѣзи разисквания и съвѣщания трайали почти половинъ денъ, и тогазъ внезапно събрание-то ся разтурило, и всички-тъ щъркели ся втурнали върху злаощастна-та птица (женский-тъ щъркелъ въ гнѣздо-то) и малкото ѝ, и ги убили и двѣ-тѣ, и слѣдъ като развалили осквернено-то гнѣздо, отплѣти отъ тамъ и никога вече не ся видѣли тамъ.

Истинска Повѣсть за едно куче.

Гипъ, тъй ся паричало куче-то, било хубаво черно куче, отъ породица-та позната подъ име-то "птичи кучета." Когато билъ малко кученце инстинктъ-тъ му ся показашъ въ една страсть загоненіе и убиване пилеща, и като порастнало даже и поголѣми-тъ кокошки не можали да избѣгнатъ отъ остри-тъ му зѣби.

Най-постѣ, чрѣзъ много тѣрпене и наказание отъ страна на господаря му, Гипъ ся научилъ да не гони кокошки-тъ въ дворътъ на господаря сп.

Едно отъ дѣца-та на семейство-то имало една голема кокошка, която, като ся павѣртала всяко около къща-та, много дразнила Гипъ, като открадвала ястие-то отъ чапия-та съ трохи и кокалчета, слагана за него вънъ отъ кухня-та. Напрѣдно ѝ прогонвалъ Гипъ. До когато той ся въздържалъ отъ по-строго наказание, кокошка-та се ся врещала на чапия-та и грабвала нѣкое хубаво парче подъ сампъ-тъ му носъ.

Най-постѣ ся исчерпало тѣрпене-то на горкото куче, и една сутрина Гипъ ся рѣшилъ да отстриши кокошка-та, но пакъ да не ѝ убие за да ся не изложи на наказание. Той хвапалъ кокошка-та съ зѣби-тѣ сп. и ся завтекъ съ пея въ градина-та, дѣто, като ѝ държалъ още въ уста-та сп., изровилъ дълбока дупка въ земя-та, и положилъ крѣщаща-та кокошка въ нея, като ѝ държалъ съ едивий-тъ сп. кракъ, а съ другий-тъ *заравлялъ личите ика-та си жисва*. Толкова добре сп. извѣршилъ той работа-та, шото е съмилатно дали би могла да изѣзе кокошка-та безъ помощъ. Като заровилъ кокошка-та, Гипъ ся върналъ да сп. свѣрши закуска-та въ миръ.

Кокошка-та била озовободена ченовредена, и ся затекла радостно при други-тѣ кокошки. Урокътъ, обаче, който ѝ далъ Гипъ, сплю подействувалъ, и когато кокошка-та приближавала, само едно подсказчание отъ Гипъ ѝ уплашивало и ѝ обрѣщало на бѣгъ.

Всемирна-та Церква.

Слѣдующи-тѣ сѫ по-главни-тѣ точки отъ рапортъ-тѣ на Миссионерски-тѣ Епископъ за Африка Тейлоръ, четенъ прѣдъ Генерална-та Конференция на Методистка-та Епископална Церква.

“Наше-то дѣло въ Африка е твърдѣ важно. Най-трѣбва да работимъ тамъ за да обучимъ не само умъ-тъ и сърдце-то, но и мишици-тѣ на онѣзи жители за да ги научимъ да работятъ. Най-добръ успѣхъ имаме съ млади-тѣ. И въ денъ въ денъ наше-то дѣло стѣдва. Божие-то училище нещма распусъ (ваканция). Опасности-тѣ сѫ голѣми. Имаме жени миссионерки, които съ голѣма смѣлостъ посрѣдъ опасности-тѣ въ онази мрачнѣ материки. Мъжчотил-тѣ по вѣспитаніе-то на млади-тѣ сѫ голѣми. Много пѫти сме принудени да даваме на родители-тѣ пазарска-та цѣна за дѣца-та имъ за да можемъ да ги земемъ подъ нашъ надзоръ. Робство-то е голѣмо прѣ пятствие. Имаме освѣніе 3 хиляди членове, 38 Недѣли училища, 320 учители, 3,750 ученици въ Недѣли-тѣ училища. Има 31 церкви, които струватъ около 140,000 лева, и 54 мѣстни проповѣдници. Въ богословско-то училище има сто ученика. Имущество-та, които имаме въ Африка иматъ една стойностъ отъ 376,000 лева.

Като свѣршилъ Епископъ Тейлоръ рапортъ-тѣ си, че платформа-та било исправено єдно малко момиче Негритянче, което Епископъ-тѣ довелъ съ себе сп отъ Африка. То ся наречало Двана. “На колко е години,” попитали. “Около три години,” отговарилъ Епископъ-тѣ, “и до прѣди деветъ мѣсека е било изпичиче, и въ това кратко време е научило Английски” — “И за това сме го довели на Конференция-та,” прибавилъ Епископъ Фаулътъ съ смѣхъ. Единъ членъ Негръ отъ Кентъжкиска-та Конференция, спиро възбуденъ, попискать дума-та. Той свѣршилъ, като казаъ, че когато той видѣлъ Епископъ Бомуашъ да води за рѣка това момиченце, напомнилъ си за пророчество-то: “Етиония ще простире рѣцѣ-тѣ сп къмъ Бога.”

Генерална-та Конференция на Методистка-та Епископална Церква, която, както спомѣняхме въ 2-ї брой на *Християнски Свѣтъ* ся отворила на 2-ї Май (п. к.) въ г. Омаха, Небраска, С. Д. на Америка, са склонила на 27-ї (п. к.) на ежегодни мѣсекъ. По много важни-тѣ въпросъ: могатъ ли и жени да ся избрятъ за прѣставители на Генерална-та Конференция зело ся стѣдующе-то рѣшение: да ся положи на гласуваніе прѣвѣзъ мѣсекъ-тѣ Октомврий и Ноемврий 1894 година на всички-тѣ церкви за да ся узнае да ли тѣ некатъ да ся турятъ въ *Дисциплина-та* стѣдующи-тѣ думи: мириан-тѣ прѣставители ще бѫдатъ мажине. Ако тази по-

правка не ся приеме отъ три четвърти на членовете на Годишн-тѣ Конференции и отъ двѣ трети на членове-тѣ на Генерална-та Конференция, тогаъ думи-тѣ “мириан прѣставители” ще включаватъ мажине и жени. Това предложение ся приело съ 241 противъ 160 гласа.

Въ Источни Китай, въ провинции-тѣ Фу-Киенъ и Се-Тусенъ Протестански-тѣ миссионери сѫ били пакъ жертва на покушения. На 27-ї миналий Априлъ били нападнати и разграбени клащи-тѣ на Англикански-тѣ миссионери въ Чем-Хо; на 11-ї миналий Май били съборени миссийски-тѣ домъ и болница-та на Кининъ-Фу.

Държавна-та Церква въ Англия е получила въ 1890 год. — както ся види отъ единъ рапортъ общародванъ наскоро — въ видъ на велики приношения отъ страна на свои-тѣ привережници въ разни епархии на Англия и Валисъ 1,608,829 лири стерлинги. Лондонъ е далъ 211,745 стерлинги; Малчестъръ, 121,439; Вустъръ 80,417; Ливерпуль 77,945, и така па татъкъ дори до г. Нюкастъръ, който далъ 6,803 стерлинги.

Постъ разноски-тѣ били раздѣлени тѣй: за построение и поправление на церкви 1,334,226 стерлинги; за гробища 29,148; за обдаряване бенефиции 126,990; за енорийски домове 118,465.

Приброение-то на 1891 година въ Холландия на която население-то е 4,500,000, отъ които 2,810,000 сѫ Протестанти, е доказало, че отъ десетъ години на самъ съразмѣрностъ на Римо-Католически елементъ въ оная страна значително ся е намалила, и това тѣрбва щѣди всичко да ся отда-де на фактъ-тѣ, че като въ Протестанство-то религия-та на болнечество-то, то привлича при себе си и родени-тѣ отъ смѣсени бракове.

По поводъ на склони-тѣ печалинъ събития и междуособици-тѣ между туземни-тѣ Католици и Протестанти въ Уганда, Централна Африка, *Таймсъ* каза-ва: “Веднага стѣдъ като Г-нъ Стайлъ прѣди петнадесетъ години писа въ Англия и показва какво хубаво полѣ за миссионерска работа прѣставлява Уганда, то єдно отъ главни-тѣ Миссионерски общества не изгуби време, но испрати пионери въ онази страна. Стѣдъ като работили тамъ Протестанти-тѣ нѣколко време, Римо-Католици-тѣ нахлухли въ тѣхно-то поле. Отъ начало тѣзи Френски миссионери гледали да монополизиратъ върховна-та властъ въ Уганда, тѣй щото да исключатъ не само съперници-тѣ си, Протестанти-тѣ, но и съвѣршио да прѣмахнатъ Британско-то влияние. Има доволно доказателства, че Кардиналъ Лавижри и негови-тѣ приятели сѫ сторили всичко що сѫ могли за да постигнатъ тази енѣсть да ли за въ полза на Франция, или за въ полза на “Церква-та,” малко важи.

Наука и Механика.

Червеи-тѣ.

Между много-то работници въ широка-та лаборатория на природа-та немалко място ся отдава на земни-тѣ червеи. Ний сме навикнали на гледаме на тѣхъ като безполезни, или полезни до колкото доставятъ храна за животни отъ по високъ разрядъ, и че само по този начинъ тѣ служатъ за нужди-тѣ на човѣка. Но доказало ся е отъ изследвания-та на научни мажже, че тѣ играятъ важна роля въ природа-та. Жилища-та имъ сж подъ земя-та почва, и тѣ копають доста дълбоко, понѣкогаш повече отъ единъ метъръ. Храна-та имъ е сама-та пръстъ, която минува прѣзъ тѣла-та имъ и слѣдъ смилане-то ся исхвърля на повърхността на земя-та. Всѣки наблюдалъ може да забѣлѣжи "калпни-тѣ," имъ, ако испита земя-та сутрина рано—особено въ сухо време. Земя-та, която тѣ тай исхвърлятъ е въ най добро състояние за да служи за храна на растения-та, и съ хиляди отъ тѣзи копачи, които постоянно работятъ, явно е, че земя-та може твърдъ скоро съвсѣмъ да ся покрпе съ тази приготвена почва изнесена отъ по-долни дълбочини. Г-нъ Дарвинъ, знаменитий-тѣ Английски наученъ мажжъ, посвѣтвавъ единъ томъ на история-та на свои-тѣ наблюдения върху червеи-тѣ. Въ единъ случай той покрилъ повърхността на едини малки ливада съ варъ, и замѣрилъ, че въ продължение на нѣколко години червеи-тѣ покрили варъта повече отъ два прѣста.

Несъмнѣнно мнозина сж забѣлѣзвали, колко скоро ся покрива единъ калдаржъ съ земя, ако не ся често взимта. Това е до голѣмъ размѣръ работана червеи-тѣ, които никога не прѣкъсватъ скромното си трудолюбие. Нанстина нищо не е напразно създадено.

Въ западна Африка има единъ голѣмъ окрѫгъ, който ся държи въ най високо плодотворно състояние отъ тѣзи червеи. Слѣдъ двѣ три години обработване, земя-та щ оставатъ празна двѣ години за да исхвърлятъ червеи-тѣ нова почва отъ долу; тогазъ тя е готова да даде извѣнредно изобилини жътви за още двѣ три години. Този редъ ся е слѣдвалъ прѣзъ нѣколко столѣтия безъ да ся намали плодовитотетъ-та на почва-та. Въ нашитъ климатъ тѣзи червеи не сж толковъ голѣми нито толковъ дѣлтели колкото въ Африка.

Електричество-то сега дава работа на повече отъ 5,000,000 души.

Опити доказватъ, че единъ тонъ морска вода

съдържа 20 миллиграмма срѣбро и 5 миллиграмма злато.

Много отъ градски-тѣ желѣзници въ Америка употребяватъ само електричество като изворъ на сила.

Нѣкои отъ Американски-тѣ желѣзношленни дружества ся приготвяватъ да употребяватъ електричество за движение-то на обикновени-тѣ си влакове.

Пощенски вѣща сега ся испращатъ между Парижъ и Берлинъ чрѣзъ пневматичеки трѣби, които ся излагатъ между два-та града. Пощенски-тѣ вѣща сж тласкатъ отъ въздушно-то налягане.

Три кораба ся строятъ въ Испания тѣкмо като три-тѣ кораба, които съставлявали Колумбова-та флота. Тѣ ще ся занесятъ въ Америка отъ моряци облечени като Колумбови-тѣ моряци и ще фигуриратъ въ Шикагоска-та Изложба.

Много добре нарѣдени индустрини училища ся умножаватъ въ Америка, и свършивши-тѣ въ тѣхъ намиратъ работа съ добра заплата отъ само-то начало. Тѣзи училища сж пълни съ ученици, и тѣ не могатъ да приематъ всички, които желаятъ да постъпятъ въ тѣхъ.

Едно интересно приложение на механика-та ся намира въ машини-тѣ, които ся много употребяватъ въ Америка за продаване малки артикули безъ грижа-та на помощници. Машина-та е тай нарѣдена, щото като ся спусне една монета (пара) прѣзъ една дупка, единъ механизъ ся туря въ движение, който дава на купувачътъ само артукулътъ, за който той заплатилъ съ монета-та. Въ Парижъ този способъ ся употребява за продаване на пития. Една монета ся спусча и веднага една чаша ся напълва съ лемонада, или друго питие. Нѣма възможност за измама, понеже само монета-та, която има изискуема-та тежина може да накара машина-та да работи.

Опити за искусственно произвождане на дъждъ ще ся слѣдватъ тази година въ Америка. Внушава ся, че не е шумъ-тѣ произведенъ отъ експлозии въ въздухъ-тѣ, но че самия-тѣ димъ доставя многочисленни твърди частици, които, както е известно на наблюдалъ, служатъ като ядки, около които ся сгъстява влага-та. Това може да е до нѣкаждъ истина, но писателъ-тѣ на този параграфъ е виждалъ сънце-то съвсѣмъ да ся затъмнява отъ димъ-тѣ на голѣми огньове въ Американски-тѣ лѣсове, и това въ продължение на нѣколко дни, когато никакъ не е имало дъждъ. Може би че е нуждно да има и шумъ и димъ за да ся произведе нуждно-то сгъстяване на влага-та.

Разни Новини.

Цѣла-та крайбрѣжна линия на земно-то кѣлбо ся е прѣсѣтната да е 136,000 мили.

Италия приема годишень доходъ около 250,000,000 лева отъ инвалиди и отъ гости.

Минала-та година Аляска изнесла лакерда за 15,000,000 лева и китови вѣси за 7,500,000 лева.

Дѣлжина-та на желѣзни-тѣ линии въ Англия, която на 1889 год. била 19,942 мили, сега възлизи на 20,073 мили.

Като ся прѣсѣтва по пѫтувания и безъ да ся включаватъ билети съ абонаментъ пѫтици-тѣ въ 1890 год. надминали 817,000,000.

Приходи-тѣ отъ пѫтици, включително съ билети съ абонаментъ, прѣнасяние на кола, коне, и пощенски чанти възлизали до 34,328,000 лири стерлинги.

Движими-тъ материалъ обема повече отъ 16,000 локомотива, 37,000 кола за пѫтици и 526,000 вагона и други кола, всичко около 591,000: което дава срѣдно число 30 желѣзоплатни кола за всяка миля желѣзенъ пѫть.

Отъ прѣнасяние-то на стоки приходи-тѣ възлизали до 79,945,000 лири стерлинги. Минала-та година разноски-тѣ на желѣзници-тѣ били 54% отъ всички-тѣ приходи. Притѣжатели-тѣ на билети съ абонаментъ били 1,259,000 за 2,316,000 лири стерлинги.

При продаванне-то на библиотека-та Боргезе (Biblioteca Borghese) така-нарѣчена-та Biblia рапрѣгум (Библия на Сиромаси-тѣ) била купена отъ Г-на Л. Олуки отъ Венеция за 15,800 лева.

Руско-то Правителство е подарило една великолѣпна смалтова златна ваза на капитанинъ-тѣ на параходъ-тѣ Индияна, който занесъ контрибуции-тѣ на Америка за старждущи-тѣ отъ гладъ Руссии.

Извѣстяватъ, че гладъ-тѣ въ Россия ся почти свѣршилъ. Узнало ся, че голямо количество храни ся държатъ отъ спекуланти. Цѣна-та на храна-та паднала около сто на сто-тѣ.

Единъ статистикъ казва, че единъ дюлюмъ отъ море-то дава повече храна въ видъ на риба въ една седмица отъ колкото може да произведе единъ дюлюмъ отъ най-добра-та земя какво да е хранително произведение въ една година.

Лордъ Тенисонъ е най-старий-тѣ отъ живи-тѣ Английски автори; първа-та му книга ся обнародвала

въ 1830 год. Г-нъ Гладстонъ иде слѣдъ него; негова-та книжка: "Дѣржава-та въ отношение-то и къмъ Церква-та", ся появила осемъ години по-послѣ.

Прѣди двѣ три седмици иѣкои Германски вѣсници пишатъ за Еминъ Паша, че билъ умрѣлъ въ вътрешностъ-та на Африка. Постѣдни-тѣ извѣстия получени прѣзъ Западъ гласятъ, че Еминъ Паша билъ живъ и билъ пристигналъ безопасно на Германски-тѣ станции на езеро-то Албертъ-Нийза.

Пѫтуваніе-то на Княза Бисмарка до Виена по поводъ на свадба-та на сина му Херберта, е билъ постояненъ триумфъ за старий-тѣ канцлеръ. Германци-тѣ не могатъ да забравятъ колко дължатъ на неговий-тѣ гений за обединение-то на Германия и — като не могатъ да сторятъ друго — сичатъ съ вѣсторгъ, при дадени-тѣ случаи и правятъ овации на многозаслуживши канцлеръ.

Въ Швейцарски-тѣ желѣзоплатни станции сж поставили иѣкачки автоматически снаряди за осигуряване противъ бѣди. При спуштаніе-то въ спа-ряда 10 стотинки иалпа една осигурителна полица, която има сила за едно пѫтуваніе отъ единъ и половина денъ и за каквото и да е злоначатие по желѣзници-тѣ и параходи-тѣ на дружество-то. Осигурителна-та премия въ случаи на смъртъ е 5000 лева; за тежки наралявания 2,500 лева, за приврѣменно оставане отъ работа въ слѣдствие каква да е повреда 2 лева и 50 стотинки на денъ.

Направилъ ся е на послѣднѣкъ единъ опитъ за да ся опрѣдѣли съ каква бѣрзина може да стане размѣнение-то на телеграмми между Лондонъ и Ню-Йоркъ. За испращаніе-то на една телеграмма и пристиганіе-то на отговоръ едвамъ били по-требни четири минути. Въобще нуждно-то за такива размѣнения врѣме поради нужди-тѣ на службата, е много по-голѣмо. Единъ Американски вѣстникъ пише, че всѣки денъ по Атлантическа-та линия въ два-та часа, токо прѣди пладнѣ, ся размѣняватъ срѣдно число около деветстотинъ телеграмми.

Избори-тѣ за новъ парламентъ въ Англия почнали въ първа-та седмица на м. Юлий (н. к.) и ще ся свършатъ въ двѣ седмици т. е. на 18 Юлий (н. к.). Избирателна-та борба е била ожесточена и отъ двѣ-тѣ страни. Г-нъ Гладстонъ е държалъ иѣко-колько рѣчи въ разни градове на Шотландия, и "великий-тѣ старецъ," както го паричатъ Англичани-тѣ, е билъ посрѣдничатъ на всякаждѣ въ вѣсторгъ, и слова-та му въ цолза на автономно управление (home rule) за Ирландия сж били изслушани съ най живо удобрение. До сега резултати-тѣ на избори-тѣ сж както слѣдва: избрани до сега 253 Консерватори, 47 Юнионисти, 246 Леберали-Гладстонисти, 58 Анти-Парнеллисти и 7 Парнеллисти.

Селско Хозяйство.

Масло.

Между още необясними-тѣ тайни е това, дѣто Български скотовъдци съ всички-тѣ срѣдства на добъръ климатъ, производителна почва и готово тържище (изаръ) на расположение-то сп., още постоянно ствуватъ въ стари-тѣ си способи за приготвление на свои-тѣ продукти. Защо трѣба чужди свински бутове (жамбони) и сирене и масло да ся продаватъ съ голѣми цѣни, когато всички могатъ да ся правятъ и много по евтино у пасъ? Пестиа е, че единъ видъ масло ся прави и продава, но може ли да ся сравни то съ хубаво-то Западно—Европейско масло? Чужденци, които живѣятъ въ България изрѣчатъ отъ вѣнѣ Даско масло за около петъ лева килограмма, когато опитността е доказала, че единъ артукулъ тѣкмо толкотъ добъръ може да ся произведе и отъ Българска-та крава.

Способи-тѣ могатъ да разлиचаватъ споредъ различни места и климати, но сѫщия-тѣ разултатъ може да ся постигне, и иий ще дадемъ единъ способъ, който опитността е доказала за практиченъ въ България. Колкото за гледаните-то на крави-тѣ ний говорихме въ по-прѣдишни-тѣ брой, и ще имамъ случай да говоримъ пакъ. Ний ще прѣдположимъ, че млѣко-то ся е издоило отъ крава-та въ прилично-то време и че ся е дѣржало съвсѣмъ чисто. То трѣба веднага да ся прѣцѣди и да ся тури въ една тенжера на огньи-тѣ додѣто възври. Тогазъ го оставете въ една хладна стая, която е съвсѣмъ чиста. Млѣко-то много лесно попива силни или лоши миризми и придава лошъ вкусъ на масло-то. Млѣко-то трѣба да ся тури въ плитки сїждове отъ глиджосана глина или отъ свѣтло тенеке. Ако има улеснение за поставяни сїждове-тѣ въ студена вода, то е още по-добре. Нека да стои въ тѣзи сїждове отъ 24 до 36 часа за да ся издигне каймакъ-тѣ; тогазъ сїберѣте каймакъ-тѣ и дрѣждте го покрить и на студено място, додѣто произведение-то отъ два дена ся натрупа и тогазъ трѣба да ся бие. Обикновенни-тѣ буталки по села-та биватъ, ако ся дѣржатъ чисти. Буталки съ глиджосанъ камененъ сїдъ сѫ по-добри. Ало количество-то каймакъ е твърдъ малко — продуктъ само на една или двѣ крави, то може да ся бие, като ся бѣрка съ дѣрвена лѣжница въ обикновенна глищена или дѣрвена паница. Ако млѣко-то ся е добре дѣржало, ще трѣба само да ся бѣрка иѣколько минути за да стане на масло. Слѣдъ като ся сїбере масло-то на купъ омийте го за да ся очисти млѣко-то отъ него, и прибавете малко хубава стрита соль, не повече отъ една двадесета отъ темпто на масло-то. Ако ся е

дѣржало чисто и хладно, то ще бѫде доста твърдо и може да ся направи на топки и да ся приготви за пазаръ. Такова масло струва два пѫти повече отъ лой-та, която донасятъ на пазаръ въ нечисти гърнета и продаватъ за масло. Възваряване на млѣко-то не ся практикува въ Америка и може би да не е на всяка-дѣ изъ България нужно; но нашата опитност показва че певъзварено млѣко не дава пито половина отъ каймакъ-тѣ на възварено млѣко.

Казватъ, че една крава въ Америка отъ знамената-та Джерсейска породица дала 450 килограма най-хубаво масло въ една година. Това е чудно и даже неимовѣрно за много Българи. То показва какво може да направи внимателно-то гледане.

За поправяне сѫупени чашпи, казватъ, че ся правялъ прѣвъходенъ циментъ отъ бѣлътъ-тѣ на яйце размѣсенъ съ малко варь. Работа-та трѣба да ся върше бѣржъ, понеже циментъ-тѣ скоро затвърдava.

Едно Американско земедѣлческо изложение, кое-то ще ся дѣржи тази година, дава награда отъ 500 лева за три-тѣ най-голѣми и най-добри зелки, що ще ся покажатъ.

Растеніе-то на жетви-тѣ ся е въспрѣло въ Америка отъ чѣрѣмѣри-тѣ дѣждове.

Гладъ владѣе въ нѣкои части на Индия.

Казватъ, че една пчела трѣба да посѣти 218; 500 цѣвѣ за да сїбере 25 грамма медъ.

Яденіе-то на незрѣли овощия е изобилна причина на лѣтни болѣсти. Появление-то на холера-та въ Руссия, трѣба да напомни на всичца ни да бѫдемъ внимателни въ това отношение. Зрѣли овощия сѫ особенно приспособени на нужди-тѣ на нашата тѣлесна система въ лѣтно време, а незрѣли или прѣбрѣли овощия едва ли сѫ по-добри отъ отрова.

Недѣйте прѣнебрѣга да снабдите домъ-тѣ си съ едно стъкло камфоръ: нѣколко капки отъ него могатъ да спрѣть диярия-та, и по този начинъ да отстранятъ сериозни болѣсти. Той е сѫщо важенъ цѣръ противъ холера-та.

Обикновенни-тѣ жебчета сѫ твърдѣ полѣзни за истрѣбване вредителни насѣкоми въ наши-тѣ градини. Френски градинари ги купуватъ съ добра цѣна за да истрѣбватъ бубулечки-тѣ, които изядватъ растения-та имъ.

Закони-тѣ на природа-та всяко-то е напълно испълняватъ.

ХРИСТИАНСКИИ СВѢТЬ

Издава Методистка-та Епископална Миссия, Свищовъ.

Редакторъ-Отговорникъ С. ТОМОВЪ.

Свищовъ, Печатница "Надѣжда."